

Divorț spiritual

Rădan Tiberiu

Îți mai aduci aminte de tine cel copil?
Tu, bucată rece, cunoscător al vieții,
De ziua în care gândul te-a sedus umil,
Către eternul fior ce îl cântau poeții.

Au fost ajunși din urmă, singuri și săraci,
De liniștea nopții despre care scriu,
Si mâinile divine apăsate-au pe trăgaci,
Iar rima unei strofe i-a devenit sicriu.

Copiilor bătrâni, cu viforul în suflet,
Le scriu în astă noapte, apușilor poeți,
Jertfiți-vă în noapte ofrandă pentru cuget,
Purtați-mă pe gânduri oriunde nu-s pereți,

Oriunde nu sunt oameni, oriunde nu sunt eu,
Chemați-mi animalul din lăuntrul firii,
Din șipotul de lacrimi ce plâng spre Dumnezeu,
Hrăniți-mi animalul, opriți crucea gândirii!